

držal Wayna, da ga morski pes ni potegnil v vodo. Po približno eni uri, smo ga počasi pripeljali do kamnitega nasipa, kjer je končno omagal. Odrezali smo glavo, ga očistili in z avtom odpeljali v hotel, kjer smo tiste dni stanovali. Morskega psa je razrezal naš domači mesar Andrej. Napolnili smo hladilnike, kar je ostalo pa vrnilo morju. Užili smo veliko smeha in veselja, pa še dobro smo živeli. To noč nam ni bilo

preveč do spanca (**fotografija zgoraj**).

Osemnajsti dan smo potovali do Derbyja, se založili z gorivom in vodo in se napotili na Gibb River Road. Prispeli smo do Tunimint National Parka in tam prespali. Zjutraj smo nadaljevali pot do Bamett River Gorgea. Tu smo kampirali in se sprehodili po naravi. V reki smo videli sladkovodne krokodile dolge do tri metre. Dvajseti dan potovanja smo prišli do Kalumburuja. Srečali smo se z domorodci, se ustavili ob obali Timor Sea in se umili v morju na drugi strani Avstralije. Na plavanje v morju smo morali pa kar pozabiti zaradi velikega števila krokodilov in morskih psov. Videli smo da so se aborigenski otroci napotili na plažo, zato smo odrasle opozorili na nevarnost. Ljubeznivo so nam razložili, da oni pred krokodili niso v nevarnosti, da krokodil izbere za svojo žrtev le belopolte ljudi. Je to res ali ne, ugotovite tisti, ki se boste napotili v ta kraj.

Enaindvajseti dan smo vozili do King Riverja, prespali smo in nadaljevali pot na Mitchell Falls. Ob reki smo preživeli čudovit dan, saj je imela voda 30 stopinj. Narava je prečudovita. Videli smo do 100 metrov visoke slapove. Okolico smo si ogledali s helikopterjem. Nad slapovi smo se sončili in kopali, saj smo bili tu varni pred krokodili, ki smo jih lahko videli v reki pod slapovi. Po

doživetjih dneva, smo se do našega kampa vozili več kot dve uri ob samih mogočnih palmah.

Triindvajseti dan smo potovali do Kununurra. Je zelo lepo naselje domorodcev. Strašno vroče je bilo. Tu smo prespali dve noči in zatem nadaljevali pot proti Katherini in se ustavili v Mataranki. V tem kraju je naravni bazen z vodo do 38 stopinj celzija. Naužili smo se vode in lepe narave. Ob vodi

rastejo čudovite palme.

Sedemindvajseti dan smo se vozili celih 1.000 kilometrov ob Tement Creeku vse do Alice Springsa. Tu smo se ustavili za tri dni. Mesto je obdano s hribčki in skalami. Alice Springs je 720 metrov nad morjem, zato so bile noči precej hladne. Bili smo vsi malo nervozni, ko smo se iz Alice Springsa napotili v Simpson Desert. Prvo noč smo dobro kampirali v Vitira National Parku in se imeli zopet priliko kopati v toplem jezercu. Voda priteče naravnost iz zemlje, 164 litrov na minuto, topla 34 stopinj celzija. Dobro smo spali tisto noč. Zgodaj zjutraj smo krenili proti Simpson Desertu, vozili deset ur in napredovali le 100 kilometrov. Ujela nas je noč. Naslednji dan smo prevozili 150 kilometrov in se zopet utaborili. Po štirih dnevih počasnega premikanja v pesku, smo končno zagledali vzpetino peska visoko 90 metrov, imenovano 'Big Red'! To ogromno vzpetino smo skušali premagati, trudili smo se več, kot dve uri in nismo uspeli na tem prehodu. Prespali smo in se naslednje jutro napotili po tako imenovani 'Chicken Way traku'. Po nopornih petih dnevih vožnje smo se zopet srečali z ljudmi. Zadnjo noč smo bolj malo spali, ker smo vso noč poslušali tuljenje dingov.

V Birdsvillu smo se po petih dnevih

potovanja na bencinski črpalki lahko pošteno skopali. To je zelo lep kraj tudi zato, ker smo se počutili zelo srečne, da smo pustili za seboj naporno pot preko Simpson Deserta. Iz Birdsvilla smo prispeli na tromejo Poeppel Comet. To je stična točka Queenslanda, Northern Territorija in South Avstralije. Zelo veseli, da smo zopet med ljudmi smo se pripeljali do Annamincka. Mestece, ki je mešanica domorodcev in

belcev. Po več kot tednu dni, smo si privoščili večerjo v restavraciji in se pošteno naspali. Tu smo že lahko kupili spominke v majhni trgovini. Drugi dan smo nadaljevali pot. Za kratek čas smo se ustavili v Cameron Cornerju na meji Queenslanda, New South Walesa in South Avstralije. Natočili smo bencin in ves dan vozili mimo manjših naselij. Videli smo veliko živine na paši, kengurujev in emujev. Pot nas je pripeljala v Broken Hill. To je lepo mesto. Ogledali smo si rudnike dnevnega kopa. Broken Hill je lepo turistično mesto, vendar prebivalcem grozi velika brezposelnost. Rudnike, ki so v Broken Hillu zaposljevali ljudi,

sedaj zapirajo drugega za drugim.

Zadnjo, petintrideseto noč, smo prespali v Swan Hillu, že bližje doma. Domačim smo sporočili, da se drugi dan vidimo. V petih tednih smo prevozili 12.000 kilometrov brez velikih težav. Na poti je bilo deset članov 'odprave'. Najmlajši udeleženec je imel 8 let (**na fotografiji zgoraj**), najstarejši pa 66. Tudi avto je imel precej 'bandagov' in je potreben temeljite obnove.

Tako se mi je končno izpolnila dolgoletna želja. Videti neobljudeni, pa vendar čudoviti del naše Avstralije.

Valentin Lenko

NATO ali ne-NATO...?

Slovenski mediji so v zadnjih nekaj tednih polni razprav ZA in PROTI vključitvi Slovenije v NATO, - če bo in kdaj bo Slovenija povabljena med članstvo? Burne razprave so se nedvomno dotaknile tudi Slovencev živečih po svetu in vsakdo si oblikuje mnenje po informacijah, ki jih je prejel iz različnih virov. Z rojaki, ki smo bili desetletja močni ideološki sodelavci, se nenadoma razdvajamo v mnenju kakšna bi naj bila najboljša odločitev za varno bodočnost ljubljene domovine, ki ji želimo samo dobro.

Kljub moji močni zavesti, da članstvo v Nato pomeni za Slovenijo nacionalno varnost, zajamčene vsesplošne evropske vrednote na solidnem gospodarskem nivoju in zagotovljena demokratična prihodnost, moj namen ni prikazovati strokovnih dejstev. Za to so odgovorni strokovnjaki in SLOVENSKI ODBOR ZA NATO, ki je bil ustanovljen prav v ta namen letos 24. januarja v Ljubljani, ki jim dajemo "benefit of the doubt", da bodo svoje poslanstvo dobro opravili.

Naj pesimistične proti-natovce le

opomnim na dogodke pred dobrim desetletjem, ko smo Slovenci vsega sveta v velikem strahu trepetali za usodo naše domovine, ki se je drobila pod zobatimi kolesi Jugo-tankov in armije in nadaljevala svoje totalno rušenje v ostalih republikah nekdanje Jugoslavije ter izvajala strahoten genocid. Edino članstvo v NATO bi narode bivše federalne Jugoslavije lahko rešilo te strašne balkanske morije. Zato je modrovanje nekaterih prizadevnih proti-natovskih aktivistov pravi posmeh resnici, kot je protislovje v ideološki naivnosti sledeče izjave:

“.....Iz države, ki je, ko je bila še del SFRJ, vsaj deklarativno podpirala razorožitev, pogumno kritizirala blokovsko politiko in zavračala uporabo jedrskega orožja, se je nenadoma prelevila v državo, ki ne le da ne nasprotuje, pač pa celo podpira širjenje uporabe vsega mogočega jedrskega in radioaktivnega orožja....” (Internetna Mladina, “Slovenija brez glasu”).

Da, Jugoslavija je pokazala s strašnim razdejanjem v zadnjem desetletju, koliko je bilo iskrenosti v njeni skrbi za razorožitev in v svetovnem prizadevanju za blokovsko neuvrščenost - v posmeh vsakemu, ki je verjel tej zgodbi.

Pred kratkim sem se pogovarjala o vključitvi v NATO in v Evropsko zvezo z rojakinjo, ki ni videla nič narobe, da se Slovenija ponovno nostalgичno in nevarno povezuje z Balkanom. Naivno je pripomnila: “Če se ponovno povežemo z Balkanom, bomo kot nekdanj - boljši od drugih; če se priključimo Evropi, bomo najslabši in to ni dobro za našo samozavest....” Mislim, da ta pripomba ne potrebuje komentarja, saj je nedvomno skregana z zdravo pametjo in neresna.

Vprašanje kaj se nenadoma zapleta, postane jasnejše, ko preberemo mnenja razgledanega pisatelja:

“...Agitatorja za Nato bi vprašal zelo vljudno, zakaj pri svojem razlaganju o

referendumu sem in referendumu tja, pozabita povedati zelo pomembno “podrobnost” v zvezi s tem famoznim referendumom: Referendum za samostojnost in suverenost je ŽE VSEBOVAL TE ODLOČITVE!!! saj je bil moto tega referenduma: PROČ OD JUGOSLAVIJE!!! VSTOP V EVROPSKE INTEGRACIJE - EU IN NATO!!!!

(Agitatorja) naj najprej utemeljita, odkod in čemu kar nenadoma toliko besedičenja o referendumu, ko

1. je bilo to že sestavni del odločitve za samostojno državo, in

2. kaj je potrebno toliko govoričenja, ko razloga za referendum ni niti na obzoru.

Kaj kdo misli, da smo taki debili, da bi se kregali ali bomo golaž ali zrezek, tele pa še skaklja po travniku....? Strinjam se z gornjim mnenjem, ko spoznavam, da v domovini vlada (načrten?) preplah pred nekim “baubau”, ki ga ni. Vedno bolj tudi spoznavam, kako Slovenci na splošno trpimo zaradi pomanjkanja samozavesti prav zaradi večstoletnega vtepanja v našo podzavest, da smo narod hlapcev brez zgodovine, ki so nam jo vsilili ekspanzionistični Nemci in Italijani, skupaj s politiko dominiranja z Balkana. To je nedvomno posledica zlagane zgodovine Slovencev o priselitvi Slovencev izza Karpatov na današnje ozemlje in zavračanje dobro dokumentirane resnice, da slovenski narod živi na današnjem ozemlju od pamtiveka in smo glavni nosilci srednjeevropske kulture (Windischev - Wendov - Vandekov - Slo-ven(et)ov - Venetov...) od Šlezijejskega gorovja do Apeninov.

Ob vključevanju Slovenije v EZ je nujno potrebno, da Slovenci spregledamo in sprejmemo svojo zgodovino ter promoviramo slovenski jezik kot najstarejši jezik srednje Evrope in ga gojimo kot našo največjo dragoceno. Tega se zavedajo celo sosodje, ki nas pravilno imenujejo (Windišarji), sami Slovenci pa trmasto poudarjamo našo “majhnost” in

zgodovinsko nepomembnost ter se obešamo ponovno in ponovno na krilo Balkana. Čas je, da se zavemo, da je naše edino mesto in bodočnost v civilizirani Evropi.

V tej močni zavesti popolnoma podpiram vključitev Slovenije v NATO in v Evropsko zvezo.

Jožica Gerden

Geelong, 10. maja 2002; Razstava krizantem na praznovanju materinskega dneva v dvorani društva Ivan Cankar. Od leve na desno: Terezija Zalac, Lojzka Kuhar, Lidija Čušin, Julie Bogovič, Rosie Kure, Julka Kure, Anica Kodrič, Veronika Seljak, Helena Hilla, Ema Kosmina. Terezija Zalac je najstarejša mama in je bila izžrebana za mamo leta 2002.

VASŠIDAROMI

ZA SKLAD PARA BERNARDA: \$150.- Marija in Franc Vodušek; **\$80.-** John in Kathy Cvetkovič; **\$50.-** Viljem Mrdjen, Marija Bosnič, Družina Ogorevc, Jože Kučko, **\$30.-** Jožica Plaznik, Jožica Jurin, Paula Marinovich; **\$25.-** Adrijana Stepančič; **\$20.-** Yelka Kariz, Stanislav Kolar, Rafael Koren, Pirjevec, Pavla Pregelj, France Erpič; **\$10.-** Stanko Prosenak, Laznik Toni, U. Irhimeh, J Kocjančič, J. Vuga, Rudi Žele, Bernelič, Albin Zarn, Zvonka Cucek, Jože Konda; **\$5.-** Janko Menič, Ivan Zelko, Jože gojak, Jože Nemanič, Julija Kovačič, Stanko in Angela Fatur, Oto baligač, Joe Krmelj. **ZA MISIJONE: \$200.-** N.N; **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGO-SLOVCEV: \$500.-** p. Valerijan; **ZA LAČNE: \$30.-** Paula Marinovich; **ZA VODNJAK P. PEPIJA: \$30.-** Marija Zaja; **ZA DIJAŠKI DOM V VIPAVI: \$30.-** N.N (v spomin na p. Bazilija).

KOMISIJA DRŽAVNEGA ZBORA REPUBLIKE SLOVENIJE

za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pripravlja srečanje Slovencev vsega sveta v torek, 9. julija 2002, v prostorih Državnega zbora Republike Slovenije, od 10.00 do predvidoma do 17.00. Na srečanju bo sodeloval predsednik Državnega zbora, naprosili pa so tudi predsednika vlade dr. Janeza Drnovška. Tam bo minister za zunanje zadeve dr. Dimitrij Rupel ter državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Iztok Simoniti ter drugi.

Vsi, ki boste takrat v domovini, ste vabljeni, da se srečanja udeležite – je v vabilu zapisal **predsednik Komisije Franc Pukšič**.

iz naših misijonov

piše p. Pepi

AFRIŠKI TAXI

Na severu Toga skorajda ni zasebnih osebnih avtomobilov. Ko morajo ljudje potovati, so pri tem odvisni od taxijev. V zadnjem času se je pojavilo precej afriško obdelanih "zračnih limuzin" in kombijev, ki opravljajo vsakodnevne krajše prevoze iz vasi do mesta in med manjšimi mesti. Večji mesti v našem zemljepisnem območju sta Kara in Kanté. Medmestni taxiji so za lastnike avtomobilov in za njihove šoferje vir donosnega zaslužka, za potnike pa edina možnost prevoza v danih potrebah. S taxi prevozi pa so pogosto povezane ogorčenost in nepredvidljive dogodivščine.

Ena od naših vernic mi je pripovedovala o taxi-prevozu iz Kare do Kantéja (med njima je 55 kilometrska razdalja). Na pot so krenili ob 15. uri, v Kanté pa so prišli okrog 19. ure. Ob odhodu je bil kombi poln in družina vesela. Po dobrih desetih kilometrih pa se je kombi ustavil in veselje je splahnelo: zmanjkalo je bencina. Šofer je nestvarno upal, da mu bo z gorivom v rezervoarju vseeno uspelo priti do Kantéja. Pod vročim soncem in z becinsko sušo se je sredi zelo redkega prometa (s kanistrom v roki) peš odpravil na lov za bencin. Med njegovim lovom pa so "ulovljeni" v taxiju v besednih in gestikularnih izrazih iskali notranjo in zunanjo moč za premagovanje triurnega prisilnega počitka.

NE PO MOJEM HRBTU!

V zadnjih aprilskih dneh je v splošni srednji šoli v Nadobi čas za podelitev semestralnih polletnih spričeval. Marsikateri

dijak je s svojimi nizkimi ocenami nezadovoljen. Nezadovoljni pa so tudi profesorji, saj so mnenja, da so se dijaki z nezadovoljivim povprečjem ocen premalo in preslabo učili. Z udarci po hrbtu jih je torej potrebno kaznovati, da se bodo v drugem polletju bolje učili. V večini državnih srednjih šol na severu Toga je to že stara praksa. Tako je bilo vedno tudi v Nadobi. Letos pa se je prvič zgodilo nekaj nepredvidenega. V zadnjem letniku srednje šole so med 52 dijakov tri dekleta. Ob semestru so imela nezadovoljivo povprečje. Profesorji so se že pripravili za rutinsko opravilo, one pa so se uprle. Zmeda, ogorčenost in celo jeza profesorjev je bila velika. Dekleta pa so še kar vztrajala pri svojem, da ne dovolijo, da jih tepejo zaradi slabega rezultata. Zagrozile so, da ne bodo več prišle v šolo in so zapustile razred.

Dan za tem je prišla območna šolska inšpekcija na redno kontrolo šolskega dela. Med predvidenimi srečanji z nekaterimi profesorji so se člani inšpekcije naposled srečali še z omenjenimi dekleti. Hitro in brez velikih ceremonij so v pogovoru z njimi ugotovili, da tokrat ne bodo pretepane. Tako so še isti dan nadaljevale z obiskom pouka.

Le eno še ni jasno: je bila to le izjema, ali pa bo odslej za dekleta veljalo novo pravilo o pretepeni abstinenci?

Kot zanimivost dodajmo še to: nobenemu od dijakov, ki je pretepen, se to ne zdi nič nenavadnega, ali slabega. V okolju, kjer je (po navadi) mogoče doseči kaj boljšega le z grožnjo in prisilo, je takšno kaznovanje, tako se tukaj zdi, nekaj normalno sprejemljivega, oz. potrebnega.

Andrew Bratina

koticek

naših mladih

Živio! This month is an exciting one! Winter is now with us and the 2002 Fifa World Cup has begun. Hopefully Slovenia's team will get a long way.

Well next month the Archbishop of Melbourne is visiting St. Cyril & Methodius church in Kew. So preparations are underway to greet him. Enjoy the World Cup!

The Editor

bratboy007@hotmail.com

Archbishop visit to Kew

On the 6th of July 2002 the Melbourne Archbishop, Denis Hart, will be visiting the Slovenian Mission in Kew.

Our church leader gracefully accepted the invitation who was asked by Pater Ciril to celebrate the name day of our church's saints.

Following the mass the archbishop will be treated to a delight of small acts in our small hall to honour our saints, and the fact that his grace could join us.

If anyone would like to do something to make this day a little more successful, then please speak to p. Ciril.

Slovenia in the World Cup

Have you been following the World Cup? Well here are some facts that might give you a better insight into the world of Slovenian 'Nogomet'.

'Slovenija' has triumphantly entered one of the world's most popular sport's events, where only the top 32 teams get in. These teams slug it out for the world's most prestigious award the World Cup.

The NZS went through a tiresome selection process which had them playing against other keen organizations such as Romania, Yugoslavia and Russia.

Slovenia surprised a lot of countries by taking great control over the game and resulting in their successful debut in the World Cup.

Currently Slovenia is ranked 17 out of the European Teams, and 24 out of the teams in the World Cup. It has been placed in B Group that has teams Spain, Paraguay & Sth. Africa in it. A good chance to get a 2nd placing and move into the next round.

Adding to the tension, is the expulsion of Zlatko Zahovič, Slovenia's star player. Many reasons have led to his expulsion including insulting the coach, Srečko Katanec and behaving inappropriately in public.

Still the coach is confident that Slovenia can at least get into the next round where they will either play Germany or Ireland. After that who knows?

I hope that Slovenia leaves an impressive impression on the World.

Enjoy the World Cup everyone and cheer on your team Slovenia!

The Editor

MOJ DOM

Od prvega junija ugotavljam, kako čas beži in se približuje trenutek vrnitve v Slovenijo. Marsikdo me je v tem času vprašal: »Pater, kako se počutite med nami?« Večini sem odgovarjal, da se počutim kot doma, kot da nikdar ne bi odšel, pa je vendarle minilo šest let, kar sem bil zadnjič Down under. Tega občutka najbrž ne bi bilo, če ne bi srečal toliko znanih obrazov, toliko prijateljev. Moral bi se razkosati, da bi obiskal vse, ki so me povabili. Razkosanje ne bi bil prob-

lem, saj me je Bog obdaril s preobilnostjo, pa vseeno ne bi šlo. Takšne prijaznosti človek nima prilike srečati za vsakim vogalom.

Imel sem priliko biti z rojaki v Sydneyu, Woolongongu, Milduri, Adelaidi, Geelongu in seveda Melbournu. Srečal sem se s starejšimi doma, onemoglimi in bolnimi po domovih in 'Nursing homih', z mladimi družinami, mlajšimi in najmlajšimi. Če gledam nazaj, je bilo srečanj veliko, pa vendar še premalo. Nerodno je bilo vedno prositi za 'lift', čeravno je vsakdo z veseljem ustregel.

Čudovita prilika se mi je ponudila, da sem bil navzoč pri krstu in poroki mojih prijateljev. To je vendar nekaj, o čemer človek rad pripoveduje doma, ko se vrne. Veliko jih zanima, kako živi prva in naslednje generacije tukaj rojenih 'Slovencev'. O tem bom z veseljem pripovedoval, čeravno ne bo tako kot bi si kdo želel slišati, namreč da tudi naslednje generacije govorijo slovensko. Vem, da je večini staršev uspelo vsaditi otrokom spoštovanje do korenin svojega izvora. Sicer se bomo pa tako ali tako, kar z večjo skupino mladih, srečali kmalu v Sloveniji, na pikniku, pri Novi Štifti na Dolenjskem.

Moja želja je, da bi Kew ostal center, kamor bi z veseljem prihajali starejši in mlajši. Na ekipi je, da poleg utečenih stvari, najde načine za ohranjanje vezi z mlajšimi. Smiselno se je pogovoriti z mladimi zakonci, da bi se dobili skupaj vsaka dva meseca in izmenjali izkušnje skupnega življenja. Morda bi bil za začetek dober piknik, kjer bi se zblížali. Nihče se ne sme sramovati domovine, jezika in vere svojih staršev, prav nasprotno, ponosen naj bi bil, da za njim stoji 1400 letna zgodovina in kultura Slovencev. To je dediščina.

Vse kar sem zapisal je iskreno, iz srca. Prav takšna pa je tudi moja beseda hvaležnosti vsem Slovencem, posebej p. Cirilu, misijonarki Mariji, Francki Anžinovi, moji sestrični Marinki in njenim. Rad bi zapisal zahvalo vsem, vendar se bojim, da bi koga spustil (saj veste, kaj pomeni ribniško rešeto v glavi). Bog povrni, na priprošnjo Matere Marije, vsem, z zdravjem in zadovoljstvom. Če je sv. Frančišek pozdravljal: »Dober dan, dobri ljudje!«, potem lahko tudi jaz rečem: »Bog lonaj in nasvidenje pri Novi Štifti, dobri ljudje!«

S hvaležnostjo, p. Niko

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

Iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Pošiljam vam kopijo izdanih slovenskih znamk v mesecu maju 2002, bilten 41. Izdaja znamk se vrši samo vsake tri mesece. Tokrat imamo prav lepe in predstavljajo: srečanje predsednikov srednjeevropskih držav, zdravilne rastline, cirkus, nogomet.

Podpredsednica SSK,

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaća hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vas zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami ze razmisljali, kaksno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa zelite kaj vec vedeti? Potem je res najbolje, da cimprej poklicete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren cas ogleda Doma. Ker je zadnje case med Slovenci precej vec zanimanja in vecje povprasevanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba pocakati na prvo prazno mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprasanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO Box 167, WINSTON HILLS, NSW 2153
Telefon: 02 9674 9599
SLOVENSKA TV 31 – Sydney
Domača stran na internetu:
STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax: 03 9380 2141

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije
Telefon: 02 6243 4830
Fax: 02 6243 4827
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591
Fax: 02 9519 8889
PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027
Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164